

היטב. השנים ריסנו ומיתנו את הטינה כלפיו ולפעמים הוא אף מבין לרעו ורגיש למצוקתו. כדי להרחיק את ערוך רחוק, הפך את אביו של אלתרמן, יצחק אלתרמן (1881-1939), שהיה מחנך ומחלוצי גידוילים העברי, לבעל פה. אך ככל הנוגע לזרות שבין האב והבן לא חטא הרבה לאמת, אם כי גם לא התקרב — ואולי לא היה בדעתו להתקרב — למורכבות היחסים בין אלה השניים.

כבר אמרתי שאין כוונתי להעריך את סיפורו החדש של יהושע בריוסף או את יצירתה האמנותית של צילה ביני רח. אסתפק בכך שאומר כי לאור העובדות שאותן ראיתי בגלריה ונאמי מסתבר שכולנו טעינו והוטעינו. לתומנו הלכנו שולל אחר יחסה שלה ליצירתה ואחרי המעט שהורשינו לראות מתוכה, וראינו בה, בראש וראשונה ובעיקר, מאיית רח. את הפן האחר, החשוב יותר, של אמנותה הסתירה מאיתנו במירפסת ביתה ובמגירות שולחן הכתיבה "צנע" שבחדרה. כך גם ראינו בה משוררת עליתנאי, אחת מרבות לאיין ספור, לא טובה ולא גרועה מאחיותיה לעט ולרגשות, ואילו היא עוד עשויה להפיק תוענו, כשעה שייצא מיכר שיריה המובטח בהוצאת הקיבוץ המאוחד, ולהוכיח אותנו על סמיותנו גם בתחום זה.

מדוע טרחה כל-כך למנוע מן העולם את טובה? האם היה גם זה מסימניה של ההתבטלות שהתבטלו רבים וטובים כל-כך מפני האיש שבו ראו, לפעמים על אונסם, גאון? האם באמת פיקקה עד כדי כך בכישוריה וככישורנותיה עד שסתמה עליהם את הגולל כמו ירייה?

והפלשתים

ואולי, אולי היתה גם צינעה זו רק סימן נוסף לעיקשות הבלתי-רגילה שבה ניחנה, הפך-מטבע של גאווה גרד לה שאסרה עליה להוציא את פני ניהיהמעט לעולם שראתה בו, בדרך כלל ראתה בו, עולם של חזירים ונבלים.

נרמה לי שהמרידות, האכזבה והרר גשת הזרות לכל אשר סביבה גאו בשנים האחרונות. כדרך שראתה את הקפה שבו נהגה לשבת לאחר שיצאה את כסיה. יצאה שלא-על-מנת-לחזור עוד לאחר מותו של אלתרמן, הולך ומצטמק, הולך וקטן עד אל סף סכנת הסגירה, כך אפשר שהחליטה להמית עצמה עם פלשתים.

והפלשתים, במיקרה זה, בעיניה, היינו אנחנו. כולנו.

בפגישותינו האחרונות, הנדירות, שוב לא היה בפיה שום דבר טוב לאומרו. נבואות תוכחה בלא השראה, נביאת ועם שוויתרה על שליחותה ולא ראתה עוד דבר שראוי להצילו.

אם אכן היו כל מחלותיה פסיכוסומאטיות, כפי שציטטה פעם את הרופאים, הנה היה גם מותה, "פסיכוסומאטי": הגוף והנפש הגיעו לקו הקץ באחד, יחדיו.

"בתי, בתי, על חוד סכין / לנצח לא נזקין", הבטיח לה יונה דג האמיתי שלה. וההבטחה שנתמלאה במיקרה שלו — האיש שמת בגיל 60 מסיבוכי מיקרי בניתוח ונפטר בכך מעונש נידו ונה וניווילה של הויקנה — לא נתמלאה במיקרה שלה.

בדרכה שלה, בחרה להרגיש זאת ביום שבו חרלה לצבוע את שערה היפה והפכה ברלילה לנסיכת כפור.

ייתכן שאילו הציגה ופירסמה את שיריה וציוריה קודם לכן, היו גם אלה מזקינים עימה. כיוון שלא עשתה זאת ואנו עומדים רק כעת לקראם ולראותם, בראשונה בשלמותם או במיכר מייצג, יראה זה לנו מיפגש-בכורה עימם. כך נמלטו, לפחות עד לאחר שטירתה, מן הויקנה, ונתגשמה, כאשר אליהם, נבדו את המשורר והבטחתו.



השפה המצועה של שוקרון
פפציעתו בשפתיים היחה מהקליע...

רו לי שהם יכולים לעצור אותי, או שאספר להם על בעלי. הוא אמר לי, מה את עושה איתו? וניסה לשכנע אותי למסור עדות נגדו. הוא אמר שאם יכניסו אותו לכלא, אני אוכל להתגרש ממנו.

"בלש בשם טל תפס אותי בפנים ור אמר לי, זה שאת בחורה, זה לא אומר שמותר לך לדבר פה". הוא אמר לי, אנחנו נזייג את הבעל שלך.

"אילנה הבלשית אמרה לבעלי: אנחנו נשכ עליך חוק. הפעם לא תמי אולמן תעזור לך, ולא האמא שלה". תמי אולמן היא עורכת-הדיון של שוקרון. היא היתה גם עורכת-הדיון של נפתלי בוזגלו, שהיה עצור במשך 90 יום כחשד לרצח הילד חנן זגורי. בשעה 3 בלילה שוחררו חנה ובתה והוחזרו הביתה.

המישטרה: "התקבל מידע על סחר בסמים בדירתו. השוטרים הגיעו לביתו, ושם נמצאו אשתו ושני אנשים נוספים, המוכרים למישטרה. בבית נמצאו שריי דייס, ומיספר שטרות מזוייפים של 100 דולר. השטרות הועברו למיחלק ההונאה, והאנשים נעצרו לחקירה."

כיום נמצא שוקרון בתהליך של גמילה מהשימוש בסמים. זה ארבעה חודשים הוא נמצא בטיפול במירפאתו של הר"ר מיקי רייטר ביפו. הוא גם הולך לשיחות טיפוליות באגודה אר"ס. הוא עדיין משתמש בסם הקשה, אך הבין שהסם הורס את חייו. הוא רוצה לשנות את דרכו.

השאלה היא אם השוטרים יניחו לו לעשות זאת.

יוכי עיזרדה

ציולם: ציון צפריר



משה וחנה בחתונתם
אנחנו נזייג את הבעל שלך...

לבריקות לגילוי סם בגופו. הוא הסכים שיערכו לו חוקן. הביקור המישטרהי האחרון היה לפי ני שבוע. לקחו אותי לצילומים. אמרתי להם שנמאס לי לעשות חוקן, ושאני רוצה לתת להם לבריקה צואה רגילה. הם כבר פצעו לי את פייהטבעתי! בזמן ששוקרון נלקח לבריקה, טיפלה המישטרה באשתו. הם עשו לי חיפוש בתיק היר. בתיק היו 100 דולר מזוייפים שקיבלתי. ידעתי שהם מזויי-

שהתעלף. הלשון שלו נכנסה פנימה, והוא הועבר לבית-חולים. את כולנו היכו באלות, וגם אני הועברתי לטיפול בבית-חולים. כל הארבעה נעצרו לשמונה ימים, ואחריהם שוחררו בערבות עצמית. פקד תומרי: "התקבל מידע על סחר בסמים בדירתו. המישטרה הגיעה למקום, והוא סירב לפתוח את הדלת. המישטרה שכרה את החלון והדלת, על פי סמכות שבידה, מאחר ומדובר בע-

חילו שוב ההטרדות. הייתי במשבר, הפסקתי לעבוד ונכנסתי חוק לסמים. הייתי חייב 5000 דולר בגלל הסמים. אבא שלי פירנס אותנו." כחודשים האחרונים ערכה המישטרה שמונה ביקורים בביתו לצורך חיפושים. לפני חודש הגיעו לביתו 17 שוטרים. השעה היתה 11 בלילה. אשתו היתה בחדרה-האמבטיה, יחד עם הבת. משה ישב בסלון והשתמש בהרואין.



שוקרון ליד החלון הפרוץ של ביתו
הוא נסל סכין ואיים לדקור אותי...

פיה. הבלש אריה לקח את שטרי-הכסף, הסתכל בו והחזיר אותו לתיק. הוא אמר לי שאני עצורה על החוקת השטר המזוייף.

"נכנסתי לחץ, אמרתי לו שיש לי ילדה בבית. הוא אמר שיביאו לה מישפחה אומנת. התחננתו לפניו והוא ויתר לי. אחרי חצי שעה באה הבלשית אילנה וביקשה שאתלווה אליהם לתחנת-המישטרה יחד עם הילדה. במישטרה הכניסו אותי לחדר ואמי

בירה מסוג פשע. בבית נמצאו ארבעה אנשים מוכרים למישטרה. נמצאו בדרי רה שיבעה גרם הרואין, מישקולת וצלחת עם שריי-סם. הארבעה נעצרו והובאו לחקירה. לא הוגשה כל תלונה על מכות ולא ידוע שהוכה. כל תלונה שתוגש תיברק עד תום.

בביקורים הללו טיפלו אנשי-המישטרה בריהוט הבית. אף לא כורסה אחת נותרה ללא קרע. חלונות נופצו, מראות נותצו. אחרי כל ביקור נלקח שוקרון

כמוהו עשה גם דודו, אלי אברג'יל. היו במקום גם אחיה של חנה, שימעון אוואט, גם הוא דמות מוכרת היטב למישטרה, ונהג העובר עם שוקרון בשוק, רמי מאיוב.

"השוטרים פתחו את שני החלונות שבכניסה לבית, שלפו אקדחים ואמרו לנו לא לזוז. בעזרת פטיש חמישה קילו הם שברו את דלת הכניסה ופרצו פנימה. הם לקחו את שימעון, כבלו אותו באזיקים, והתחילו להכות אותו עד